La mobilitat a l'Empordà, amb sensibilitat

Des de fa un mes i mig, el que abans era esporàdic, anar de Roses a Girona, a la seu de la Diputació dues o tres vegades a la setmana, per a mi, s'ha convertit en quotidià. Anar i venir de Girona també per motius de feina ja forma part del meu dia a dia. Aquest canvi del que en podria dir la meva *normalitat* crec és positiu. Després d'anys d'exercici de la responsabilitat de govern, retrobar la normalitat, lluny del cercle, una mica endogàmic, en què viuen molts polítics. Viuen o es veuen aclaparadorament obligats a viure, que això també és cert.

En tot cas, fent el viatge de matinada per anar al lloc de treball, com fan tants i tants altres treballadors, tot sentint o escoltant música clàssica, vénen al cap multitud de pensaments, no cal dir-ho. Penses, com tothom, en allò que has fet, repasses el perquè i el com i repasses tot allò que t'ha quedat per fer. De tots els aspectes de la complexitat de la nostra vida, família, amistats, feina, política, país, etc.

Recordava com fa uns anys, formant part de la Diputació, com a diputat responsable de cultura i exercint també d'empordanès, vàrem aplegar-nos en una petita conxorxa els diferents alcaldes, Via, Prat, Solé, Santaló i Homs i vàrem aconseguir implicar la Diputació per fer una bona part del que ara esdevé el 2n cinturó viari, a l'est de Figueres i també la connexió nord entre la N-260 i la N-II.

El fet d'asfaltar el camí agrícola de Fortià fins a la carretera de la Bisbal, al terme de Vilamalla, l'arranjament del tram Vilamalla fins a la N-II i la gran obra, magnífica per la seva funcionalitat, entre la N-II a Borrassà fins a la N-260, a l'alçada de Navata, ha obert de manera molt discreta però efectiva unes vies que donen un gran servei a les comunicacions de la comarca. Millores a la qualitat de vida dels ciutadans de Figueres, Ordis i Borrassà que veuen com s'ha disminuït el trànsit obligatori, en el cas de Figueres o s'ha eliminat del tot, en el nuclis dels dos altres pobles que compten amb variants de la carretera que travessava el poble.

Parlem de tot el trànsit que de mica en mica es va incrementant i que, procedent o amb destinació entre Olot-la Garrotxa, Figueres, la zona costanera de l'Alt Empordà, Llançà, Roses, Empuriabrava o l'Escala fins a la frontera o procedent de França. Quan hi penses i enumeres, veus que no és un tòpic allò de cruïlla de comunicacions que tantes vegades s'ha fet servir en descriure la comarca. Vies mil·lenàries de nord a sud i del ponent pirinenc fins al llevant costaner, grecs, romans, ramaders, comerciants, militars, etc. Catalunya-França, Espanya-Europa.

El trànsit avui continua augmentant amb millores de les carreteres i autovies, però no hauríem d'oblidar aquestes petites vies que tan bon servei donen.

Tenim un deute amb Fortià i és urgent que se'ls solucioni el pas per la vila fent una variant que els retorni la tranquil·litat. Tenim la necessitat d'acabar d'unir, Generalitat en primera instància i, si no, subsidiàriament la Diputació, fins que els hi pugui traspassar, la connexió fins a la variant de Vilamalla. A Fortià, a més, el trànsit es veu agreujat per ser cruïlla de la carretera que, venint de Riumors, va cap a Castelló.

... L'adequació d'aquests vials no ha de servir d'excusa per deixar proliferar, com succeeix, tot un seguit de naus i activitats, no ja ramaderes, si no industrials o de serveis ...

I encara aquest gran arc podria aconseguir un millor servei sense incidir escandalosament en el paisatge. Sortint de la N-260 a Navata i continuant com ja s'ha dit per Ordis, Borrassà, Vilamalla i Fortià, continuar, travessant l'autovia Roses-Figueres, fins arribar a enllaçar per Vilanova de la Muga, altre cop amb la N-260, a Peralada. Un trajecte veritablement atractiu i funcional.

Un advertiment, l'adequació d'aquests vials no ha de servir d'excusa per deixar proliferar, com succeeix, tot un seguit de naus i activitats, no ja ramaderes, sinó industrials o de serveis, convertint la plana en una immensa zona industrial, com comença a semblar.

Ve a la memòria un escrit publicat en aquest mateix periòdic on un grup d'arquitectes figuerencs oferien la proposta de convertir la C-260, avui autovia Roses-Vilatenim, deixant-la en el seu traçat antic com a la *diagonal de l'Empordà* i fer un vial ràpid i sense gaires connexions, directe, entre Roses, Castelló, Fortià i el fatídic cinturó de la N-II a Figueres. Era una molt bona proposta.

CARLES PÀRAMO I PONSETÍ
Regidor de CiU - Roses

Empordà - 02-10-07